

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/5/2013
Identifikačné číslo spisu:	9010010145
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9010010145.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: P. A. E. - M.A.B.E.S., s miestom podnikania Mariánska 15/1, Prievidza, IČO: 40 837 653, zastúpeného JUDr. Milanom Sobotom, advokátom so sídlom Hlavná 659, Nitrianske Rudno, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-OLVS-7/2010 z 27. júla 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 304/2010-68 z 15. novembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 304/2010-68 zo dňa 15. novembra 2012, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SLV-OLVS-7/2010 z 27. júla 2010, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, úradu boja proti organizovanej kriminalite, spravodajskej jednotky finančnej polície č. PPZ-BOK-FP-II-24-024/2010 z 13. mája 2010, ktorým bola žalobcovi podľa § 33 ods. 1 písm. b/ zákona č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 297/2008 Z. z.“) uložená pokuta vo výške 3000 € za porušenie povinnosti ustanovenej v § 30 ods. 1 zákona č. 297/2008 Z. z., ktoré spočívalo v tom, že žalobca ako povinná osoba podľa § 5 ods. 1 písm. b/ bod 13. a § 5 ods. 1 písm. h/ a i/ zákona č. 297/2008 Z. z. nemal v deň pokračovania kontroly, 17. septembra 2009, vo svojej prevádzke na Mariánskej ulici č. 15/A v Prievidzi prístupné požadované doklady o plnení povinností vyplývajúcich zo zákona a nezabezpečil v celom období kontroly od 17. septembra 2009 do 24. marca 2010 potrebnú súčinnosť na účely kontroly podľa zákona č. 297/2008 Z. z., čím znemožnil finančnej spravodajskej jednotke plnenie jej úloh podľa § 26 ods. 2 písm. c/ a § 29 ods. 1 zákona č. 297/2008 Z. z.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že u žalobcu ako povinnej osoby podľa § 3 písm. d/ zákona č. 367/2000 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného do 31. augusta 2008) a podľa § 5 ods. 1 písm. b/ bod 13 a § 5 ods. 1 písm. h/ a i/ zákona č. 297/2008 Z. z. (účinného od 1. septembra 2008) bola vykonaná kontrola podľa ustanovení citovaného zákona, pričom prvý úkon smerujúci k začatiu kontroly bol vykonávaný v prevádzke žalobcu za prítomnosti Z. U., ktorá bola splnomocnená žalobcom na všetky právne úkony písomným vyhlásením z 9. októbra 2006. Z dôvodu, že žalobca sa nachádzal vo väzbe, kontrola u žalobcu pokračovala v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby v Leopoldove, kde dňa 24. augusta 2009 vzal žalobca predmetnú kontrolu na vedomie, čo potvrdil svojim podpisom na poverení na vykonanie kontroly č. PPZ-85/BOK-FP-II-2009 z 31. júla 2009. Žalobca do záznamu z pokračovania z kontroly z tohto dňa uviedol, že nevykonáva činnosti: realitnú činnosť, vedenie účtovníctva, finančný leasing, ale okrem iného podniká v oblasti poskytovania pôžičiek nebankovým spôsobom. Ďalej uviedol, že jeho podnikanie je zabezpečené tak, že všetky činnosti okrem poskytovania pôžičiek vykonáva Z. U. a podnikateľskú činnosť v predmete podnikania poskytovania pôžičiek nebankovým spôsobom vedú a zabezpečujú F. M. a A. D. (mladší), ktorí poskytnú policajtom Spravodajskej jednotky finančnej polície (ďalej len „SJFP“) všetky doklady súvisiace s výkonom kontroly podľa zákona č. 367/2000 Z. z. a zákona č. 297/2008 Z. z. Ďalej uviedol, že účtovné doklady a doklady súvisiace s uvedenou kontrolou ako aj program vlastnej činnosti zameranej proti legalizácii príjmov z trestnej činnosti a financovanie terorizmu (ďalej len program) sa nachádzajú v účtovníctve u p. F. Z.. Zároveň dal súhlas na nahliadnutie do všetkých dokumentov, ktoré policajti SJFP požadujú, ako aj na vytvorenie kópií, ktoré súvisia s kontrolou a podnikateľskou činnosťou. Ďalej uviedol, že zákon č. 367/2000 Z. z. a zákon č. 297/2008 Z. z. pozná a že upovedomí advokáta, aby uvedené osoby poskytli potrebnú súčinnosť policajtom SJFP.

Krajský súd mal z administratívneho spisu za preukázané, že na základe žalobcom poskytnutých informácií bolo dňa 27. augusta 2009 zaslané upovedomenie o pokračovaní kontroly na adresu podnikania žalobcu a zároveň aj F. M. a A. D., kde bol určený dátum, čas a miesto pokračovania kontroly. Za žalobcu zásielku nikto neprevzal, napriek tomu, že Z. U. mala zabezpečovať jeho podnikanie. V stanovený čas sa zúčastnil pokračovania kontroly iba A. D., ktorý do úradného záznamu uviedol, že žalobcu nezastupuje v jeho podnikateľskej činnosti, ale na základe dohody je poverený len ústnou komunikáciou s dlžníkmi v právnickej kancelárii ohľadom splátkových kalendárov, o čom následne ako dôkaz predložil mandátnu zmluvu.

V upovedomení o pokračovaní kontroly bol žalobca ako povinný subjekt vyzvaný, aby predložil SJFP pri pokračovaní kontroly dňa 17. septembra 2009 všetky účtovné doklady, zmluvy ako aj doklady preukazujúce plnenie povinností podľa zákona č. 367/2000 Z. z. a zákona č. 297/2008 Z. z. a prípadne zabezpečil aj všetky relevantné doklady od účtovníčky p. F. Z.. Túto požiadavku žalobca nesplnil v celom období kontroly, čím nevytvoril podmienky na výkon kontroly a neposkytol SJFP pri kontrole potrebnú súčinnosť, čím nesplnil povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 30 ods. 1 zákona č. 297/2008 Z. z. Nesplnenie uvedenej povinnosti bolo okrem iného konštatované aj v oboznámení s kontrolnými zisteniami č. PPZ-85-10/BOK-FP-II-2008 z 1. októbra 2009 (doručené dňa 7. októbra 2009) A. D. a tiež F. M., za žalobcu nikto zásielku neprevzal. Uvedené oboznámenie bolo zaslané dodatočne aj žalobcovi do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov, ktoré prevzal dňa 28. februára 2010. Žalobca nevyužil svoje právo vyjadriť sa ku kontrolným zisteniam SJFP.

Následne správny orgán začal správne konanie vo veci uloženia sankcie za nesplnenie povinností uvedených v ustanovení § 30 ods. 1 zákona č. 297/2008 Z. z., pričom upovedomenie o začatí správneho konania bolo žalobcovi doručené dňa 1. apríla 2010. Žalobca sa k začatiu správneho konania vyjadril v písomnosti zo dňa 3. apríla 2010, ktorá bola SJFP doručená dňa 12. apríla 2010. Vo vyjadrení uviedol, že sa stále nachádza vo väzbe, nevie, kde sú doklady, ktoré potrebuje SJFP, lebo to nemá ako zistiť, rovnako nevie, kto vykonáva za jeho firmu, aké činnosti a kedy, lebo to nemá tiež ako zistiť, preto už po oboznámení s kontrolnými zisteniami SJFP zo dňa 28. februára 2010 požiadal o zastupovanie A..

Q. U.. Z tohto dôvodu uvedené oboznámenie ako aj upovedomenie o začatí správneho konania zo dňa 24. marca 2010 jej boli zaslané. Ďalej v liste uviedol, že od 6. októbra 2008 je nepretržite vo väzbe, na základe čoho sa mu ťažko vyjadruje k veciam, ktoré nemá ako kontrolovať, ani ovplyvniť.

Krajský súd na základe uvedených skutkových zistení dospel k názoru, že žalobca ani jeho právny zástupca nemali záujem na obnovení zákonného stavu a na predložení požadovaných dokladov SJFP až do ukončenia kontroly, resp. do právoplatného rozhodnutia správneho orgánu, a preto ich konanie ohľadom výkonu kontroly možno považovať za účelové. Správne orgány poskytli žalobcovi dostatočne dlhý časový priestor odo dňa 24. augusta 2009 do dňa 21. apríla 2010 na predloženie požadovaných dokladov a všetky úkony boli vykonávané s ohľadom na väzobné stíhanie žalobcu. Vzhľadom k tomu, že podnikanie žalobcu pokračovalo prostredníctvom nezisteného zástupcu, SJFP, bola oprávnená vyžadovať dôsledné plnenie stanovených povinností podľa zákona č. 297/2008 Z. z., aj keď žalobca ako fyzická osoba - podnikateľ bol väzobne stíhaný.

Krajský súd nepovažoval za dôvodné tvrdenie žalobcu, že mu SJFP neposkytla možnosť na vyjadrenie a obranu, ako aj s tým, že SJFP ako správny orgán porušil práva žalobcu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nakoľko žalobca bol preukázateľne o kontrole informovaný a bol mu poskytnutý dostatočný časový priestor na vykonanie potrebnej súčinnosti ako aj na vyjadrenie.

Podľa názoru krajského súdu skutkový stav správnymi orgánmi bol zadokumentovaný a nariadenie ústneho pojednávania podľa § 21 ods. 1 správneho poriadku (s osobnou účasťou žalobcu) prihliadajúc na povahu veci, by bolo zbytočné a neodôvodnené.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko podľa názoru žalobcu krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca poukázal na ustanovenia § 3, § 17 ods. 3, § 18 ods. 3, § 24 ods. 1, § 25 ods. 3, § 32 ods. 1 a § 37 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), ako aj ustanovenie § 23, § 31 ods. 1 a § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré žalovaný svojím postupom a rozhodnutím porušil.

Skutkový stav bol podľa žalobcu taký, že prvý úkon žalovaného správneho orgánu smerujúci k začatiu kontroly bol vykonaný v prevádzke žalobcu na ul. Mariánska 15/A v Prievidzi dňa 4. augusta 2009. Žalobca bol od 6. októbra 2008 vo vyšetrovacej väzbe v Ústave na výkon väzby v Leopoldove. Z dôvodu prebiehajúceho vyšetrovania nebol žalobcovi umožnený žiadny kontakt s inými osobami, dokonca aj obhajca žalobcu bol dočasne zadržaný pre podozrenie zo sprostredkovania informácií medzi žalobcom ako obvineným a inými osobami. Žalovaný mal od začiatku vedomosť o mieste pobytu žalobcu a bola mu známa adresa jeho pobytu. Svedčí o tom skutočnosť, že dňa 24. augusta 2009 sa zamestnanci správneho orgánu kontaktovali so žalovaným priamo v Ústave na výkon väzby v Leopoldove a v tento deň sa žalobca prvýkrát dozvedel o vykonaní kontroly. Žalobca bol vo väzbe bez akejkoľvek možnosti získavať informácie o stave podnikateľskej činnosti, ktorú do doby vzatia do väzby vykonával prevažne osobne.

Pri výkone kontroly poskytol žalobca od začiatku maximálnu súčinnosť a snažil sa označiť všetky dôkazy, okolnosti ako aj osoby, ktoré pred vzatím do väzby považoval za svojich poverených zástupcov pre určité úseky podnikateľskej činnosti. v ďalšom postupe žalovaný komunikoval a doručoval písomnosti osobám (Z. U., F. M., A. D. a A. A. D.) napriek tomu, že zastupovanie žalobcu nemal preukázané platným plnomocenstvom pre predmetné právne úkony a dokonca uvedené osoby uviedli, že žalobcu v predmetnej veci nezastupujú. Žalovaný napriek týmto skutočnostiam vyzval žalobcu, aby dňa 17. septembra 2009 v prevádzke v Prievidzi predložil účtovné doklady týkajúce sa kontroly, pričom požiadavku na splnenie tejto povinnosti žalovaný vedome doručoval na adresu prevádzky žalobcu v Prievidzi a nie na známu adresu jeho pobytu a vedome ju doručoval osobám, ktorých oprávnenie na

zastupovanie žalobcu nemal preukázané. Žalobca o splnení takejto povinnosti nemal a objektívne nemohol mať žiadnu vedomosť a nijako nemohol ovplyvniť jej splnenie. Napriek tomu žalovaný uložil za nesplnenie tejto konkrétnej povinnosti sankciu.

Druhým dôvodom pre uloženie sankcie bola skutočnosť, že žalobca nezabezpečil v celom období kontroly, od 17. septembra 2009 do 24. marca 2010, potrebnú súčinnosť. V tejto časti považuje žalobca výrok rozhodnutia za neurčitý a nepreskúmateľný, nakoľko žalovaný požadovanú potrebnú súčinnosť nijako nekonkretizoval, neuviedol akú konkrétnu súčinnosť mal žalobca vykonať, aké konkrétne povinnosti mal splniť. Takmer cele uvedené obdobie, od 17. septembra 2009 do 24. marca 2010, žalovaný nijako nekomunikoval so žalobcom. Žalovaný uskutočnil kontakt so žalobcom len dňa 24. augusta 2009, kedy žalobca poskytol potrebnú súčinnosť a všetky dostupné informácie. Následne až dňa 28. februára 2010, teda po piatich mesiacoch, doručil žalobcovi oboznámenie s konkrétnymi zisteniami, pričom už dňa 24. marca 2010 začal konanie vo veci uloženia sankcie.

Počas celého obdobia žalovaný nedoručoval písomnosti na známu adresu pobytu žalobcu, ale na adresu sídla jeho prevádzky, hoci mal vedomosť, že na tejto adrese žalobca zásielky nepreberá. Správny orgán v tomto období doručoval zásielky osobám, u ktorých oprávnenie na zastupovanie žalobcu nemal preukázané. Žalobca dňa 24. augusta 2009 pri vykonaní kontroly v ÚVV Leopoldov poskytol informácie o tom, že požadované účtovné doklady sa môžu s najväčšou pravdepodobnosťou nachádzať u účtovníčky, P. F. Z., resp. u jeho rodičov. Žalovaný však nevyužil svoju právomoc a nesplnil svoju povinnosť presne a úplne zistiť skutočný stav veci a účtovné doklady od uvedených osôb nepožadoval.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, poukázal na správnosť rozsudku krajského súdu, stotožnil sa s jeho právnym názorom vo veci a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, podľa § 10 ods. 2 OSP, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní je rozhodnutie žalovaného, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 3000 € za porušenie povinnosti ustanovenej v § 30 ods. 1 zákona č. 297/2008 Z. z., ktoré spočívalo v tom, že žalobca nemal v deň pokračovania kontroly, 17. septembra 2009, vo svojej prevádzke prístupné požadované doklady o plnení povinností vyplývajúcich zo zákona č. 297/2008 Z. z. a nezabezpečil v celom období kontroly od 17. septembra 2009 do 24. marca 2010 potrebnú súčinnosť na účely kontroly.

Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 297/2008 Z. z. kontrolu plnenia a dodržiavania povinností povinných osôb ustanovených týmto zákonom vykonáva finančná spravodajská jednotka.

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 297/2008 Z. z. povinná osoba je povinná vytvoriť finančnej spravodajskej jednotke primerané podmienky na výkon kontroly, poskytnúť jej potrebnú súčinnosť a zdržať sa konania, ktoré by mohlo mariť výkon kontroly.

Podľa § 30 ods. 5 zákona č. 297/2008 Z. z. na kontrolu podľa toho zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o kontrole v štátnej správe.

Podľa § 33 ods. 1 písm. b/ zákona č. 297/2008 Z. z. finančná spravodajská jednotka uloží právnickej osobe a fyzickej osobe - podnikateľovi pokutu do 99 581 €, ktorá nesplní alebo poruší niektorú z povinností ustanovenú týmto zákonom v § 18 ods. 1, § 19 ods. 2 až 4, § 21, § 24 ods. 1 až 4, § 30 ods. 1 a 2.

Ako už bolo vyššie uvedené, u žalobcu, konkrétne v jeho prevádzke na adrese: Mariánska 15/1 v Prievidzi, bola vykonaná kontrola dodržiavania povinností vyplývajúcich z ustanovení zákona č. 297/2008 Z. z. V čase začatia kontroly, ako aj v celom jej priebehu, sa žalobca nachádzal vo väzbe. Žalobca je fyzická osoba podnikateľ, zapísaný v živnostenskom registri, pričom kontrola bola vykonávaná v mieste jeho podnikania (totožnom s miestom prevádzky) zapísanom v živnostenskom registri. Nakoľko sa žalobca nachádzal vo väzbe, so začatím kontroly ho príslušníci SJFP oboznámili aj priamo vo výkone väzby. Kontrola bola vykonávaná v prevádzke podnikateľa, nakoľko sa jednalo o kontrolu dokladov súvisiacich s jeho podnikateľskou činnosťou. Žalobca sám označil osoby, ktoré ho zastupujú v jeho podnikateľskej činnosti a ktoré môžu poskytnúť kontrolnému orgánu potrebné doklady. S uvedenými osobami kontrolný orgán následne konal, avšak bez očakávaného výsledku (potrebné doklady zo strany žalobcu neboli predložené). Je pravda, že postavenie žalobcu bolo sťažené v tom, že sa nachádzal vo výkone väzby, avšak toto jeho postavenie nezavinil kontrolný orgán (žalovaný) a nie je pravda, žeby v dôsledku tejto okolnosti boli žalobcovi upreté jeho zákonné práva. Žalobca bol osobne vo väzbe oboznámený so začiatkom kontroly a s potrebou predložiť kontrolnému orgánu príslušné doklady. Vedel teda o kontrole, ako aj o potrebe zabezpečiť pri nej potrebnú súčinnosť. Kontrola bola zameraná na obdobie od 1. februára 2004 do 4. augusta 2009 (teda na obdobie do začiatku výkonu kontroly). Žalobca nemusel pri kontrole nič osobne vykonať, nakoľko išlo o kontrolu dokladov za predchádzajúce obdobie. Vzhľadom na skutočnosť, že sa nachádzal vo výkone väzby, jeho súčinnosť mala spočívať v tom, že predloženie dokladov zabezpečí prostredníctvom iných osôb, čo však žalobca nevykonával. Je pravda, že upovedomenie o pokračovaní kontroly z 26. augusta 2009 (s určeným termínom pokračovania kontroly a predloženia príslušných dokladov na deň 17. september 2009) nebolo žalobcovi doručované do väzby, ale len na adresu jeho miesta podnikania. Vzhľadom na to, čo už bolo uvedené, tento postup nemožno považovať za nezákonný, nakoľko kontrola sa týkala podnikateľskej činnosti žalobcu a bol predpoklad, že na adrese miesta jeho podnikania a prevádzky zásielku prevezme ním poverená osoba, ktorú žalobca označil osobne kontrolnému orgánu a ktorú splnomocnil na všetky právne úkony (toto splnomocnenie z 9. októbra 2006 sa nachádza v administratívnom spise žalovaného). Nakoľko sa jednalo o kontrolu dokladov, dalo sa predpokladať, že ich neposkytne žalobca (nachádzajúci sa vo väzbe) osobne, ale že budú k dispozícii v mieste jeho podnikania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na skutočnosť, že žalobca splnomocnil na zastupovanie v konaní pred žalovaným advokátku, A. U., avšak až dňa 14. apríla 2010, potom, ako mu bolo 1. apríla 2010 doručené upovedomenie o začatí správneho konania. Následne, dňa 20. apríla 2010, žalobca plnomocenstvo udelené advokátke odvolal, pričom v odvolaní plnomocenstva uviedol, že jeho záujmom je osobne sa zúčastniť správneho konania bez zvoleného zástupcu. Nakoľko bol žalobca vo väzbe, muselo mu byť zrejmé, že jeho osobná účasť na konaní pred správnym orgánom nie je možná. Postup žalobcu, keď plnomocenstvo udelené advokátke vzápätí odvolal, vzbudzuje dojem, že jeho konanie bolo účelové a nenasvedčuje ozajstnému záujmu žalobcu byť v konaní súčinný a aktívny.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní nemal úspech a žalovanému sa náhrada trov konania zo zákona nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.